

Mai bine m-ascund...

Eugenia Calancea

Din nou te caut cu disperare,
Așa cum zi de zi ai nevoie de pâine
Și cum albina caută nectar din floare,
De-ar fi să te găsesc chiar mâine.
Mă rog acum la răsărit,
Să te regăsesc printre stele,
Și rugăciunea e fără de sfârșit,
Aș pune-n loc niște inele.
Mă rog să vină a mea zână,
Să mă ascund în trena ei,
Iar ea să-mi pună o cunună,
Dar nu știu dacă și tu vrei.
Am să m-ascund de ziua lungă,
Să intru ca o eroină-n vise,
Și-ntunecate nopțile ți-alungă,
Cu greu să faci cele promise.
Mai bine m-ascund pe fața lunii
Și nevăzută să fiu mereu,
Să dau o nouă splendoare lumii,
Așa cum pot să fac doar eu.
E bine dacă tu m-ai pierde,
Că știu acum, sunt muritoare,
Dar să-mi așezi o cruce verde,
Să fiu pe veci o simțitoare.
De vrei să mă găsești, eu sunt,
Acolo sus în așteptare
Și pot să te ridic în vânt,
Cu aripi albe de culoare.